

Шматки української надії...

Sam Koriy

Згадуючи нашу неньку Україну, не можу мовчати,
Говорять про Шевченка - хочу на коліна стати,
Серед ночі охоплюють спогади незбагненності,
Сьогоднішні обіцянки — реалії нездійсненності,
У порожнечі серця ховаються шматки надії,
Я хочу, хочу вірити, що це майбутнє, а не мрії,
Вірю, що Україна підійметься з колін сорому,
Що інші країни в нашу будуть дивитись сторону,
Сподіваюсь, що ми змінимо її нашими руками,
Що буде незалежність, до якої прагнули роками,
Всім серцем та всією душею чекаю такої години,
Коли зможемо забути горе вчорашньої днини,
Коли побачимо цінність української природи,
Коли зрозуміємо, що маємо бути одним народом,
Не можу більше мовчати, руками закриваючи очі,
Я ж зрячий, а знаходжусь немовби серед ночі,
Майбутнє країни пов'язую з переломними змінами,
Бачу її, прикрашену жовто-блакитними перлинами . . .